

İskender BAYHAN
İstanbul Milletvekili

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın **Milli Eğitim Bakanı Yusuf Tekin** tarafından Anayasa'nın 98, TBMM İç Tüzüğü'nün 96 ve 99'uncu maddeleri gereğince yazılı olarak cevaplandırılmasını arz ederim. **07.04.2025**

İskender

İskender BAYHAN
İstanbul Milletvekili

İstanbul Üniversitesi Devlet Konservatuarı'nda, 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu'nun 31. maddesi kapsamında ek ders karşılığı ya da süreli olarak görev yapan yaklaşık 50 öğretim elemanı işten çıkarılmıştır. Öğretim elemanlarına herhangi bir resmi tebligat yapılmadan, yalnızca sözlü bilgilendirme yoluyla görevlerine son verilmiştir.

Üniversite yönetimi yaptığı açıklamada, bu kişilerin görevlendirme sürelerinin sona erdiğini veya hizmetlerine artık ihtiyaç duyulmadığını belirterek işten çıkarmaları "olağan" bir süreç olarak nitelendirmiştir. Bu "olağanlık", Kanun'un 31. maddesine dayandırılarak işten çıkarmalara meşru ve hukuki bir zemin kazandırılmaya çalışılmaktadır. Oysa bu durum, esnek, güvencesiz ve ucuz emeğin bir yasa maddesi aracılığıyla kurumsallaştırıldığını ve garanti altına alındığının da göstergesi ve itirafıdır.

Uzun yıllardır konservatuvarda eğitim-öğretim faaliyetlerini sürdüren; büyük kısmı kendi alanında uzmanlaşmış, emekli ya da kamuda kadrosuz çalışan bu öğretmenlerin aynı anda ve topluca görevden alınması, bu derslerin ve uzmanlığın bir anda nasıl "gereksiz" hale geldiği sorusunu da beraberinde getirmektedir.

Yaşanan bu gelişme, üniversitelerde – özellikle de sanat eğitimi alanında – esnek, güvencesiz ve ucuz işgücüne dayalı bir istihdam yapısının; başka bir deyişle, "kullan-at emek" rejiminin yaygınlaştığını açıkça ortaya koymaktadır. İstanbul Üniversitesi Devlet Konservatuarı'nda yaşanan bu tasfiye, yalnızca sanat emekçilerinin değil, kamusal eğitimin, akademik özgürlüğün ve üniversitenin toplumsal sorumluluğunun da piyasacı saldırılarla karşı karşıya olduğunun göstergesidir.

Bu Bağlamda;

1. İstanbul Üniversitesi Devlet Konservatuarı'nda 2547 sayılı Kanun'un 31. maddesi uyarınca görevlendirilmiş kaç öğretim elemanının görevi sona erdirilmiştir? Bu öğretim elemanlarının disiplin, performans ya da benzeri bir gerekçeyle görevden alındıklarına dair herhangi bir işlem yapılmış mıdır?
2. Görevleri sonlandırılan yaklaşık 50 öğretim elemanının verdikleri dersler, daha önce hangi somut ihtiyaca dayanarak açılmıştır? Bu derslere ve uzmanlığa artık neden ihtiyaç duyulmamaktadır? Aynı anda 50'ye yakın ders ya da içerik iptal mi edilmiştir, yoksa bu dersler başka kimler tarafından verilecektir?
3. Üniversite yönetiminin, bu kadar sayıda uzman eğitmenin aynı anda görevine son verirken 2547 sayılı Kanun'un 31. Maddesine referans vermesi, bu kanunun üniversitelerde ucuz işgücüne dayalı esnek ve güvencesiz çalışmayı meşrulaştırdığının bir itirafı değil midir?
4. 2547 sayılı Kanun'un 31. maddesi kapsamında görevlendirilen öğretim elemanlarının yıllar içinde üniversitelerde asli kadro açılmaksızın görev yapmaları, yükseköğretim sisteminde kalıcı bir güvencesizlik rejiminin yerleştiği anlamına gelmekte midir?
5. Konservatuvarlarda uzmanlık alanlarına göre dışarıdan ders vermeye gelen eğitmenlerin güvenceden yoksun biçimde çalıştırılmaları, sanat eğitiminin niteliği açısından da bir risk teşkil etmekte midir?
6. Yükseköğretim Kurulu tarafından İstanbul Üniversitesi'ne gönderildiği iddia edilen "ek derslerin kaldırılması ve sözleşmelerin yenilenmemesi" yönündeki talimatın kapsamı ve gerekçesi nedir? Bu karar, üniversitelerin özerkliğini ve ihtiyaca göre hareket etme yetkisini sınırlandırdığını düşünüyor musunuz?
7. Bu işten atmalar, İstanbul Üniversitesi Devlet Konservatuarı'nın bazı bölümlerinin kapatılmasına, hatta ilerleyen süreçte tümüyle işlevsizleştirilmesine yol açabileceğine dair endişeleri derinleştirmektedir. Her fırsatta itibardan tasarruf edilmeyeceğini söyleyenlerin, Erdoğan-Şimşek ekonomi programı kapsamında kamuda tasarruf adı altında, özellikle bilim, kültür ve sanat eğitime yeni bir darbe vurması anlamına gelmiyor mu?